

kommande, og saa tror jeg, den Kritik, som den ærede Ordfører har fremført i Dag over Mindretallets Holdning, i Virkeligheden vil vise sig at være meget ubillig.

Finansministeren (Estrup): Jeg har oftere haft Anledning til at udtale, at efter min Formening er enhver Forhandling af en almindelig Toldrevision ørkesløs, naar man ikke i Forveien er enig om, hvilke finansielle Resultater den i Hovedsagen skal føre til. Det kan ikke nytte, at man fra den ene Side stadig vil gjøre gjældende, at Statskassen kan undvære saa og saa mange Millioner — det har jo varieret mellem 3 og 7 Millioner — om Aaret, naar man fra den anden Side holder ligesaa bestemt paa, at saadant Tab kan Statskassen ikke taale. Under saadanne Forhold er det i mine Tanker fuldstændig ørkesløst at indlade sig paa en dyberegaende Forhandling af en gennemgaaende Toldrevision. At Udvalgets store Flertal her ogsaa i denne Samling fastholder sit gamle Standpunkt, at en Toldrevision bør medføre en betydelig Nedgang i Statsindtægterne, det er jo klart nok, ikke alene af de Forslag, der ere fremkomne fra selve Flertallets Side, men det er jo ogsaa aldeles klart af den Skriftveksling, som har fundet Sted mellem Udvalgets Flertal og mig under 6te og 8de Februar. Udvalget henvendte sig til mig den 6te Februar, da det havde affattet sin foreløbige Betænkning, med Spørgsmaal, om jeg ønskede en Konference med Udvalget, idet det tillige angav, at man nødvendig vilde se Afslutningen af Behandlingen fra Udvalgets Side sinket ved en saadan Konference, naar den ikke gav Udsigt til en Forstaelse ved en Forhandling i alt Fald delvis paa Grundlag af det Standpunkt, som Flertallet havde indtaget. Mit Svar derpaa var det, at dersom Flertallet fastholdt, at en Revision burde medføre en Nedgang i Statsindtægterne af 3,4 Mill. Kr., da kunde en Forhandling ikke føre til en saadan Forstaelse, og altsaa var der fra min Side ingen Anledning til at ønske nogen Forhandling. Da jeg ikke senere har hørt Noget fra Udvalget om en Konference, maa jeg altsaa antage, at Udvalgets Flertal fastholder som ufravigeligt Grundlag, at en Revision bør medføre en betydelig Nedgang i Statsindtægterne. Den ærede Ordfører har vel i Dag i sine Udtalelser søgt at svække denne Udvalgsflertallets Stilling ved at gjøre gjældende, at naar man ved en Toldrevision opgjorde de sandsynlige fremtidige Udgifter og Indtægter paa den nu en Gang tilvante Maade, og en saadan Opgjørelse saa sluttede med Balance, vilde det sige det Samme som,

at der i Virkeligheden blev en betydelig større Toldindtægt end tidligere. Men den ærede Ordfører maa forlade mig, at hans Bevis for, at en Toldrevision, saaledes som Udvalgets Flertal her har foreslaaet den, skulde medføre en betydelig større Fremgang ved et større Forbrug af de nedsatte Varer end Tilbagegangen ved selve Nedsættelsen udgjør, anerkender jeg ikke Rigtigheden af. Det forekommer mig ogsaa noget mærkeligt, at den ærede Ordfører endog saa vilde komme ind paa en Argumentation herfor. Flertallets Stilling har jo nemlig været den, at det har anbefalet strax nu at vedtage en meget vidtgaaende Forandring i de gjældende Toldtariffer, men dog saaledes, at kun visse af Bestemmelserne skulde træde i Kraft strax og ubetinget, medens andre først skulde træde i Kraft, naar man var enedes om en Kompensationslov, det vil sige en Lov om Beskatning af bairisk Sl. Det var omtrent 3½ Mill. eller 3,600,000 Kr., som skulde dækkes ved en ny Lov, medens derimod det øvrige Beløb, noget over 3 Millioner, maaske nærmere 3½ Million, strax skulde falde bort. Og hvad er det saa for Positioner, der strax skulde træde i Kraft, gennem hvilke der altsaa trods en tilsyneladende Nedgang i Statsindtægterne af 3½ Million, alligevel ved det større Forbrug skulde komme en Kompensation frem? Hvad er det for Poster? For det Første skal den hidtidige Indtægt af Stenolie falde ganske bort. Det er henimod 1½ Mill. Kr. Der bliver altsaa ikke Skygge af Opreisning for Statskassen gennem et endog saa stærkt tiltagende Forbrug af Stenolie; thi naar Stenolie gaar frit ind, er det ganske klart, at for Statskassen bliver det aldeles ligegyldigt, hvor stort et Quantum der gaar ind. Det skulde altsaa være paa de 2 andre Poster, der ere Kaffe og Sukker, at Kompensationen skulde finde Sted saaledes, at man i Stedet for at tabe 3½ Million, saaledes som Beregningen viste, skulde slippe skadesløs deraf. Ja, Gud hjælpe os for Kompensation derved! Kaffe bliver nedsat med 6 Ore pr. Pd., og Sukker med et forholdsvis endnu mindre Beløb. Paa disse 2 Poster vil Tabet for Statskassen blive omtrent 1½ Mill. Kr. Det forekommer nu rigtig nok mig, at der skal en meget stærk Tro til at antage, at Forbruget af Kaffe og Sukker skulde paa Grund af disse mindre betydelige Nedsættelser være i et saadant Maal, at Statskassen fik den samme Indtægt af Kaffe og Sukker gennem det større Forbrug ved den nedsatte Told end tidligere ved den højere. Der skal allerede en meget stærk Tro til det. Men maa jeg spørge, skulde Kaffe og